

Poslech hudby v hudebně výchovném procesu je pro žáka přínosný jen tehdy, je-li uskutečňován s pomocí aktivní tvořivosti. Ke splnění tohoto požadavku se proto v rámci receptivní hudební výchovy uplatňuje činnostní pojetí poslechu hudby.

Východiskem tohoto přístupu je tzv. dynamický model, který pojmáme jako ideální vzor didaktické transformace hudebního materiálu. Pomocí něho vytváří pedagog v rámci hudebně výchovného procesu takové vyučovací podmínky, jež mají žákům zjednodušit pozorování hudebních prvků a struktur a umožnit tak porozumění hudební řeči. Pochopitelně tedy závisí na schopnostech a dovednostech učitele, jak konkrétní hudební dílo prezentuje. Úspěšnost receptivní hudební výchovy je však determinována především hloubkou a intenzitou hudebního vnímání žáků, tedy jejich aktivitou při vnímání hudebních děl.

Naučit žáky vnímat hudbu aktivně znamená naučit je pomocí tvořivých muzikantských činností a jednoduchých myšlenkových operací zpracovat daný hudební materiál. Jinými slovy, žáci na základě vlastních činností pronikají do obecných zákonitostí hudby tj. pozorují poslouchanou hudbu, identifikují její vyjadřovací prostředky, odhalují strukturální složky hudby a dešifrují tak její hudební obsah. Získané poznatky a zkušenosti jsou pak schopni aplikovat v jiné analogické hudební situaci.

Aktivní recepce hudby tedy usnadňuje žákům hudební řeč chápat, což prohlubuje jejich prožitek z kontaktu s hudbou a zlepšuje jejich vztah hudbě umění vůbec.